

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/552/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

246/2015. számú (VI. 25.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2014. augusztus 29-én, postai úton előterjesztett panaszát a 2015. június 25-én megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. augusztus 29-én, postai úton terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2014. augusztus 9-én foganasított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. augusztus 9-én, délután kerékpárral akart belépni Magyarországra a gyulai határátkelőhelyen, ahol a belépését a szolgálatban lévő magyar határrendész megtagadta a panaszos kerékpárjának hiányosságaira hivatkozva. A panaszos a határrendész felszólításának eleget téve visszafordult, méltatlankodva kerékpárra ült és elindult V. felé, amikor az egyik határrendész utána szaladt és a kerékpár csomagtartóját megragadva, testi erővel a panaszost megállásra kényszerítette. A panaszos a helyzetet támadásnak véelve védekezni kezdett a rendőrrel szemben, ami miatt elfogták, előállították és hivatalos személy elleni erőszak gyanújával büntetőeljárást indítottak vele szemben a Nyomozó Ügyészségen. A sérelmezett rendőri intézkedést rögzítette a határátkelőhely térfigyelő kamerája, amely felvételt a Nyomozó Ügyészség lefoglalta. Az esetnek szemtanúja volt az élettársa (S. D.) és egy szolgálatban lévő határrendész (akinek a neve F.). A panaszos

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

visszafordulását követő megállásra kényszerítését, kerékpáros közlekedése közben hátulról, testi kényszerrel történő feltartóztatását törvénytörésnek tartja, mert arra ő nem adott okot véleménye szerint.

2) A panaszos mellékelt, egy 2014. augusztus 27-én 12 óra 14 perc és 12 óra 35 perc között felvett jegyzőkönyvet, amelyben a panaszos az alábbiakat jelentette ki.

A panaszos kijelentette, hogy az eddig tett vallomását teljes egészében fenntartja.

Miután az eljáró ügyészségi megbízott elé tárta a 2014. augusztus 9-én rögzített kamerafelvételeket, kijelentette, hogy M. A. rendőrt akkor ütötte meg egy ízben, amikor a legelső kamerafelvételén az látszik, hogy kerékpár nélkül felbukkan az útlevélező bódé mögül, majd visszalép annak takarásába. Ekkor ütötte meg a határrendészt. Amikor hátrálnia kellett tőle és ez még látszik a kamerafelvételén, majd a második is, akkor már nem ütötte meg.

Védő kérdésére elmondta a panaszos, hogy a határrendész, amikor utána szaladt, megfogta a kerékpárja csomagtartóját, megállította, hogy ne tudjon tovább menni. Ekkor a panaszos leszállt a kerékpárjáról, a rendőr fogta a kerékpárt, a panaszos pedig megütötte őt. A védő ezzel kapcsolatban a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 51. § (3) bekezdése alapján csak bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy járművét kényszerítheti ily módon megállásra. A testi kényszerrel történő megállásra kényszerítést megelőzően nem merült fel a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, ezért a védő álláspontja szerint a felvételek alapján a rendőri intézkedés jogszerűsége vitatható.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) W. Cs. r. alezredes 2014. december 5-én készítette el a Határrendészeti Kirendeltség parancsnokaként a sérelmezett intézkedésről készült átiratát, amelyből kiderül, hogy a panaszossal szemben a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 224. §, a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) 4. § (1) bekezdés b) pont, valamint a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KÖHÉM rendelet (továbbiakban: KÖHÉM rendelet) 116. § (1) bekezdés alapján helyszíni bírságot szabtak ki, 10. 000 forint értékben, valamint visszafordítást intézkedést hajtottak végre. A panaszossal szemben, a későbbi magatartására tekintettel a Határrendészeti Kirendeltség eljárást kezdeményezett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 310. §-ába ütköző, hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt.

Az ellenőrzés során a rendőrség felderítette, hogy a panaszos által vezetett kerékpár nem felelt meg a Magyarországra történő beléptetés feltételeinek, mivel annak több kötelező tartozéka is hiányzott úgy, mint mindkét fékberendezés, első-hátsó prizma, illetve nem rendelkezett világító berendezéssel sem. A szabálysértése elkövetéséért helyszíni bírságot szabtak ki,

illetve a jármű visszafordítására intézkedett a határrendész, mivel a panaszos által vezetett kerékpár nem felelt meg a Magyarországra történő belépés feltételeinek.

A panaszos nem tett eleget a rendőri felszólításnak, a helyszíni bírságot nem fogadta el, ekkor az intézkedő határrendész közölte vele, hogy ebben az esetben szabálysértési feljelentést tesz vele szemben. Ennek következtében a panaszos kiabálni, fenyegetőzni kezdett azzal a kijelentésével, hogy „megölöm az összes magyart, megdöglötök mind”, majd a magatartása egyre agresszívebbé vált. A panaszost felszólították cselekményének az abbahagyására és arra, hogy adja oda a személyi igazolványát, mivel életveszélyesen megfenyegette az intézkedő határrendészt, ezért további intézkedés került foganatosításra vele szemben. A panaszos továbbra sem volt hajlandó eleget tenni ennek a felszólításnak, és az intézkedésnek sem vetette alá magát, valamint megkísérelte elhagyni a helyszínt, kerékpárjára felülve R. irányába szeretett volna távozni. Ezt követően az intézkedő határrendész odalépett a panaszos kerékpárjához és megfogta annak csomagtartóját, amelynek során a panaszos hátrafordulva, hirtelen mozdulattal, váratlanul, jobb kezével, ököllel arcon ütötte az intézkedő határrendészt, aki az ütés nagyságából adódóan egy pillanatra az eszméletét is elvesztette, de nem esett össze. A panaszos az ütest követően megragadta az intézkedő határrendész ingének a vállapját, meglökte, és ezzel a mozdulattal az ingének vállapját is letépte. Az ütés következtében az intézkedő határrendész szája felhasadt és vérzett, valamint rövid időre az eszméletét is elvesztette.

Az esemény során az intézkedő határrendész elmondása alapján jelen volt a Határrendőrség útlevelkezelője is, amit a térfelügyelő kamera is rögzített. Jelentésében a román útlevelkezelő úgy nyilatkozott, hogy nem látott és nem hallott semmit. A térfelügyelő kamerarendszer felvétele ennek az ellenkezőjét bizonyítja.

Az intézkedő határrendész azért fogta meg a panaszos kerékpárjának a csomagtartóját, mivel a panaszos felült a kerékpárjára, megkísérelte elhagyni a helyszínt R. irányába, eközben pedig szitkozódva, életveszélyesen megfenyegette az intézkedő határrendészt. Ezért további intézkedés foganatosítása vált vele szemben szükségessé. Azonban az ismételt intézkedés alá vont panaszos hirtelen mozdulattal, váratlanul, jobb kezével, ököllel arcon ütötte, aki az ütés nagyságából adódóan egy pillanatra az eszméletét is elvesztette, de nem esett össze. A panaszos megragadta a határrendész ingének a vállapját, meglökte és az ingének a vállapját is letépte, az ütés következtében az intézkedő határrendész szája felrepedt és vérzett, valamint rövid időre az eszméletét is elvesztette. A panaszos azon állítása megfelel a valóságnak, miszerint a határrendész utánaesaladt. Ezt azonban azért tette, mivel ismételten intézkedés alá akarta vonni a panaszost a fenti, nem jogkövető magatartása miatt. Ezért vált szükségessé testi erővel a kerékpár csomagtartójának a megfogása.

A panaszos a helyszíni bírságot nem fogadta el, ekkor az intézkedő határrendész közölte vele, hogy ebben az esetben feljelentést tesz vele szemben. Ennek következtében a panaszos kiabálni, fenyegetőzni kezdett azzal a kijelentéssel, hogy „megölöm az összes magyart, megdöglötök mind”, és a magatartása egyre agresszívebbé vált, kivonta magát az intézkedés alól, végül megtámadta az intézkedő határrendészt. A panaszost felszólították, hogy hagyja abba cselekményét és adja oda személyi igazolványát, mivel életveszélyesen megfenyegette az intézkedő határrendészt, ezért tájékoztatták, hogy további intézkedést fognak vele szemben végrehajtani. A panaszos továbbra sem volt hajlandó eleget tenni ennek a felszólításnak és az intézkedésnek sem vetette alá magát, valamint megkísérelte elhagyni a helyszínt, kerékpárjára felülve Románia irányába szeretett volna távozni. Ezt követően az intézkedő határrendész

odalépett a kerékpárhoz és megfogta annak csomagtartóját, amelynek során a panaszos hátra fordulva, hirtelen mozdulattal, váratlanul, jobb kezével, ököllel arcon ütötte az intézkedő határrendészt, aki az ütés nagyságából adódóan egy pillanatra az eszméletét is elvesztette, de nem esett össze. A panaszos az ütest követően megragadta az intézkedő határrendész ingjének vállapját és letépte. Az ütés következtében az intézkedő határrendész szája felhasadt és vérzett, valamint rövid időre az eszméletét is elvesztette.

Mivel a panaszos láthatóan ittas, agresszív magatartást tanúsított, ellenszegült, az intézkedés alól is kivonta magát és megtámadta az intézkedő határrendészt, ezért hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény (Btk. 310. §) elkövetése miatt közölték vele az előállításának a tényét. A panaszost előállításának foganatosítása során Lion SD400 típusú alkoholszonda alkalmazásával szondáztatták, amelynek 0,47 mg/l értéket jelzett, ezért vérmintavétel céljából 17 óra 40 perckor átszállították a Városi Orvosi Ügyelet felnőtt ellátási központjába. A panaszost a Megyei Rendőr-főkapitányság, Rendészeti Igazgatóság, Mélységi Ellenőrzési és Közterületi Támogató Osztály két munkatársa szállította át. A panaszossal szemben az Rtv. 48. § b) és c) pontja alapján bilincset, mint kényszerítő eszközt alkalmaztak a szökés, valamint a támadás megakadályozása érdekében. A kényszerítő eszköz alkalmazásáról megtörtént az előzetes figyelmeztetés.

A panaszost, az őt megvizsgáló orvos közepesen ittasnak találta. Az első vérmintát 17 óra 45 perckor, a másodikat 18 óra 15 perckor vette le a vizsgáló orvos. 19 óra 20 perckor telefonon keresztül értesítették M. Sz. ügyészségi nyomozót, akinek utasítására a panaszost átszállították a Gy. Rendőrkapitányságra, hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt indult büntetőügyben, a gyanúsított ujj-és tenyérnyomatának vételére és fénykép elkészítésére. Az intézkedések végrehajtását követően a panaszost átszállították a Nyomozó Ügyészségre 19 óra 55 perckor. Az ideiglenes őrutasítást végrehajtó határrendészek által az Rtv. 48. b) és c) pontja alapján bilincset alkalmaztak a szökés, valamint a támadás megakadályozása érdekében. A kényszerítő eszköz alkalmazására a figyelmeztetés megtörtént. A bilincset 2014. augusztus 10-én 0 óra 20 percig alkalmazták.

Az ügyészségi meghallgatást követően a panaszost visszaszállították a Gy. közúti határátelőhelyre; az előállítás oka vele szemben 2014. augusztus 10-én 0 óra 20 perckor megszűnt, ekkor szabadon bocsátották.

A bilincs alkalmazására a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (4) bekezdés b) pontja alapján a kezek előre bilincselésével történt meg. A kényszerítő eszköz alkalmazásának törvényi feltételei, figyelemmel a Szolgálati Szabályzat 38. § (3)-(5) bekezdéseire kivizsgálásra kerültek, amelynek eredményeként a parancsnoki kivizsgálás megállapította, hogy a bilincs, mint kényszerítő eszköz, Rtv. 48. § b) és c) pontok alapján történő alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt, a panaszoson személyi sérülés nem keletkezett.

A személyi szabadságot korlátozó intézkedés időtartama 2014. augusztus 9-én 16 óra 30 perctől, 2014. augusztus 10-én 0 óra 20 percig tartott.

2) K. N. I. r. ftzls. főhatárrendész 2014. szeptember 2-án írt értesítésében arról tájékoztatta a panaszos jogi képviselőjét, hogy a benyújtott panaszügyben a bizonyítás befejeződött. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL.

törvény (továbbiakban: Ket.) 70. § (1) – (3) bekezdések szerint a bizonyítékok megismerése, észrevétel, nyilatkozattétel, illetve bizonyítási indítvány előterjesztése és a tényállás tisztázásához adatok közlése végett 2014. szeptember 10-én, 9 órakor a Határrendészeti Kirendeltség 207. sz. irodájában megjelenhet.

3) K. N. I. r. fztls. 2014. szeptember 10-én kelt hivatalos feljegyzésében rögzítette, hogy a panaszos védőjét postai úton értesítette a 2014. augusztus 11-én benyújtott panasz ügyében a bizonyítási eljárás befejezettségéről, valamint arról, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat szeptember 10-én 9 órakor a Határrendészeti Kirendeltség 207. sz. irodájában tekintheti meg, továbbá bizonyítási indítványt terjeszthet elő, észrevételt, vagy nyilatkozatot tehet. Tekintettel arra, hogy a védő nem élt ezen jogával, a fenti időpontban nem jelent meg a kirendeltségen, így a hatóság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján döntött.

4) A parancsnok 2014. szeptember 10-én hozta meg a panaszos nevében, a kirendelt védője által, 2014. augusztus 11-én rendőri intézkedéssel szembeni panaszát, amelyben a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedést sérelmezte. A parancsnok a panaszt érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A határozat indokolása szerint a panaszosnak 2014. augusztus 15-én a Nyomozó Ügyészség jelölt ki védőt. A parancsnok hivatkozik az Rtv. 93/B. § (2) bekezdésében, a Ket. 40. § (1) bekezdésében, a Ket. 40. § (2) bekezdésében, a Ket. 40/A. § (1)-(2) bekezdésekben és az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 22., 23. és 26. §§-ában foglaltakra, amely alapján megállapítható, hogy a panaszbeadványt a panaszos nevében az ügyvédje terjesztette elő, de az ügyvéd nem csatolta a panaszeljárásra kiterjedő meghatalmazását, így a panasz nem az előterjesztésre jogosulttól származik. A panaszos ügyvédjével szemben megállapították, hogy ügyvédi meghatalmazása csak a hivatalos személy elleni erőszak tárgyában folyó büntető ügyben érdemleges. A Ket. 103. § (1) bekezdése alapján, ha a fellebbezés alapján a hatóság megállapítja, hogy a döntése jogszabályt sért, a döntést módosítja vagy visszavonja.

5) A határrendészeti osztályvezető 2015. február 26-án kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a hatósága 2014. szeptember 10-én a panaszt érdemi vizsgálat nélkül elutasította, amelynek az alapja az volt, hogy a panasz nem az előterjesztésre jogosulttól származott. Az elsőfokú határozattal szemben nem terjesztettek elő a törvényes határidőben fellebbezést, az ügyben másodfokú panasz eljárás nem volt.

Azonban a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője felügyeleti jogkörében eljárva az első fokú határozatot 2015. február 23-án végzésével, a jogszabályok nem megfelelő alkalmazása miatt megsemmisítette, egyúttal a panasz eljárás megszüntetéséről döntött. A felügyeleti jogkörben eljáró hatóság végzésében az elsőfokú hatóság döntésének indokoló részével egyetértett, így a határozat megsemmisítése, illetve az eljárás megszüntetése érdemben nem változtatott azon a döntésen, amely szerint a panaszt nem az arra jogosult terjesztette elő.

Az osztályvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy tekintettel arra, hogy az átirata elkészítésekor még nem telt le a végzéssel szemben előterjeszhető fellebbezésre a törvényes határidő, így arról tudott felvilágosítást adni, hogy akkor még nem nyújtott be az arra jogosult fellebbezést. Emellett pedig megígérték, hogy haladéktalanul tájékoztatják a Testületet, amennyiben a jogosult terjeszt elő a végzéssel szemben fellebbezést.

6) A megyei rendőrfőkapitány 2015. február 23-án hozta meg felügyeleti eljárás keretében azt a végzést, amelyben a Határrendészeti Kirendeltség vezetője által 2014. szeptember 10-én a rendőri intézkedés ellen benyújtott panasz tárgyában, a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításáról hozott határozatot a Ket. 115. § (1) bekezdésében biztosított felügyeleti jogkörében eljárva felülvizsgálta, annak eredménye alapján a (2) bekezdésre figyelemmel – tekintettel arra, hogy a döntés jogszabályt sértett – megsemmisítette, és egyben az eljárást a Ket. 31. § a) pontja alapján, figyelemmel a 30. § f) pontjára, mivel a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására – megszüntette.

A végzés indokolása szerint a Határrendészeti Kirendeltség 2014. augusztus 22-én iktatta a panaszos jogi képviselője által, büntetőeljárás keretében, eredetileg a Nyomozó Ügyészség számára tett beadványát, amelyben a jogi képviselő a Határrendészeti Kirendeltség rendőrei által a panaszossal szemben 2014. augusztus 9-én fogatosított rendőri intézkedés miatt terjesztett elő panaszt.

A Határrendészeti Kirendeltség a beadvány alapján panaszeljárást indított, a közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint. Az eljárás során az előterjesztő jogi képviselőt írásban értesítették az eljárás befejezéséhez köthető iratismertetési, nyilatkozattételi, bizonyítási indítvány tételi jogáról. A panasz előterjesztője az írásbeli értesítésben biztosított időpontban nem jelent meg. Mindezek alapján a Határrendészeti Kirendeltség vezetője 2014. szeptember 10-én kelt határozatával a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításáról döntött.

A határozat indokoló részében részletesen szerepel, hogy a jogi képviselő nem rendelkezett a panaszolt intézkedés alá vont személytől származó, a Ket. 40. §-ban, illetve a 40/A. §-ban meghatározott feltételeknek megfelelő meghatalmazással, ami a Ket. 30. § f) pontja alapján a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának alapjául szolgál. A határozatot a jogi képviselő számára a Ket. előírásai szerint kézbesítették, aki fellebbezési jogával nem élt.

A rendőri intézkedés elleni panaszeljárással kapcsolatban a Testület az Országos Rendőrfőkapitányság útján kért tájékoztatást. Az erre vonatkozó átirat 2015. február 12-én érkezett be a rendőr-főkapitányságra, majd az Ellenőrzési Szolgálat intézkedett annak a Határrendészeti Kirendeltségre történő továbbítása iránt.

A felterjesztett iratoknak a felügyeleti jogkörben történő áttanulmányozása során megállapítható, hogy a 2014. szeptember 10-én kelt határozatban az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás feltételeit ugyan helyesen állapították meg, azonban ennek a jogintézménynek az alkalmazására, a Ket. 30. § első mondatára figyelemmel, a kérelem benyújtásától számított nyolc napon belül van lehetőség.

Megállapítható továbbá, hogy – figyelemmel a jogi képviselő számára 2014. szeptember 2-án küldött levélben foglaltakra is – a panasz tárgyában az eljárást megkezdték, ami a Ket. 30. § első mondatában szabályozott jogintézmény alkalmazását szintén kizárja.

A fentiekre figyelemmel, azaz az elutasításról szóló döntés meghozatalára a panasz előterjesztését követő nyolc nap elteltével került sor, továbbá a panaszbeadvány alapján a vizsgálat is megindult, így a Ket. 30. § első mondatában meghatározott feltételek – nyolc napon belüli elutasítás, valamint vizsgálat nélküliség – nem álltak fent.

Mindezek alapján az eljárásnak a Ket. 30. § f) pont alapján történő befejezésére a jogszabályok nem megfelelő alkalmazása során került sor, így a felügyeleti jogkörben eljárva a főkapitány a Határrendészeti Kirendeltség határozatának a rendelkező részben foglaltak szerinti megsemmisítéséről döntött

A Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján, amennyiben a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására, úgy az eljárás megszüntetésének van helye.

A Határrendészeti Kirendeltség elsőfokú határozatának indokoló részével egyetértve megállapította a főkapitány, hogy a panasz nem az előterjesztésre jogosulttól származik, az előterjesztő jogi képviselő az eljárás során beadványa kiegészítésével nem élt. Mindezekre figyelemmel a felügyeleti jogkörben eljáró főkapitány, szintén a rendelkező részben foglaltak szerint, a Határrendészeti Kirendeltség panaszeljárásnak megszüntetéséről döntött.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület először azt értékelte, hogy a panaszbeadvány valamennyi elemének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést fogantató rendőri szervnél. Ennek következtében a panasz eljárás előbb a rendőri szervnél, majd a Testületnél is megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és megkapta az intézkedést fogantató szervnél előterjesztett azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést fogantató szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. A rendőrség a Testületet ezzel összefüggésben arról tájékoztatta, hogy a panaszt előterjesztő, a panaszos jogi képviselőjét ellátó ügyvéd nem élt az első fokú határozattal szemben fellebbezéssel, sőt a megyei rendőrfőkapitány által felügyeleti jogkörben hozott végzésével szemben sem terjesztett elő fellebbezést, így a végzés jogerőre emelkedett.

Tekintettel arra, hogy a panaszos rendőrségnél előterjesztett azonos tartalmú beadványa alapján már jogerős döntés született, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testületnek nincs hatásköre a panasz elbírálására, így azt érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Budapest, 2015. június 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag